

Jeg og min MC

Hvem er den norske motorsyklisten? For å finne ut dette, går vi tett på motorsyklister som vi møter. Tett på helt vanlige norske motorsyklister. Folk som kjører MC er nemlig ingen homogen gruppe, slik man gjerne får inntrykk av. Vi har forskjellig smak og forskjellige preferanser, men for oss alle er motorsykel en del av tilværelsen. Vi er forskjellige, men hvem er vi egentlig? I denne intervjuerien prøver vi å bli kjent med dem. Her er «Alien», rettere sagt Arne Lien fra Lillehammer. Han er, ifølge han selv, mer enn gjennomsnittlig opptatt av motorsykler. Det er i hvert fall ingen overdrivelse.

ALTETENDE: For tiden koser Arne Lien seg på en BMW-boxer, nærmere bestemt en helt ny R 1250 RS. Før boxer'n var det en rekkefirer, men heller ikke den klarte han å gi slipp på. Lillehamringen påberoper seg å være altetende. Vi tror han på det.

MANGE «JERN» I ILDEN

Han er over gjennomsnittlig opptatt av motorsykler, Arne Lien. Det har han vært i mer enn 50 år. Det begynte med en CB 100 i '72, og så gikk det slag i slag. Eller for å sitere han selv: – Gjennom åra har jeg hatt mange jern i ilden. Det har jeg fremdeles!

Tekst: Jon Asgeir Lystad
Foto: Lystad Media/privat

Siden starten, tidlig på 1970-tallet, er det blitt mange sykler. Veldig mange! Eksakt tall tør han ikke å gjette. Han har gått ut av tellinga forlengst, men akkurat nå svinger Arne Lien seg rundt på en helt ny BMW R 1250 RS. Den ankom garasjen i vår. I utgangspunktet skulle den overta plassen etter hans S 1000 XR, men i juli var XR-en på plass i Arnes garasje igjen.

50 ÅR: Arne Lien, rettere sagt Alien, har vært motorsyklist i over 50 år. I sin tid var han med og dro i gang Lillehammer Motorsykkel klubb – ikke bare én, men to ganger! Gjennom årene har han hatt mange jern i ilden. Det har han fremdeles.

Navn: Arne Lien. Lyder også navnet «Alien».

Alder: 66 år.

Bosted: Lillehammer.

Sivil status: Gift med tolerante Merete. Har både barn og barnebarn.

Yrke: Salgskonsulent i Würth Norge. Har også noen oppdrag innen bilutleie-bransjen.

MC-erfaring: Tok MC-lappen i '72.

Sykkel: For tiden befinner han seg først og fremst på sin nyinnkjøpte BMW R 1250 RS.

Bil: 2002 modell Ford Thunderbird.

Klubber: Lillehammer Motorsykkel klubb – selvsagt! Er også medlem i Classic Honda, BMW-klubben, NAF MC og NMCU.

Han likte den så godt att han like gjerne kjøpte den tilbake. Men sånn er tilværelsen i Arne Liens garasje: Motorsykler kommer og går i nær sagt en stri strøm. Og selvsagt er ikke de to BMW-ene ensomme: De har selskap av en 20 år gammel artsfelle, nemlig en R 850 RT. Den har akkurat kommet i hus den også, og er for tiden under kyndig pleie av Arne. En av hans favorittsykler er nemlig å gi nytt liv til eldre, småpjuškete tohjulinger. Gi dem et langt og godt liv, som han sier. Men tyskerne må dele garasjeplass med flere: Der det er hjertorom – er det husrom, sies det, og i Arnes garasje er det rom til mange sykler. Forleden ankom det en helt ny Dax, Hondas nye retro-lettvekter. – Jeg måtte bare ha en, forteller Arne. – Alle med sneven av motorsykelinteresse, har jo et forhold til Dax! For 50 år siden, da jeg var i min pure ungdom, kjøpte jeg meg en Honda Dax. Jeg kjøpte den av Per Almestrand på MC-Huset, og han brakte den hjem til meg. Og da Honda re-lanserte Daxen nå i år, klarte jeg ikke å stå i mot. I anledning 50-årsjubileet, kjøpte jeg den i gave til meg selv. Og i 2023, akkurat som i 1973, brakte Per Almestrand den egenhendig hjem til meg.

Morsomt. En verdig gave – uten tvil. Også jeg reagerte da jeg oppdaget at Dax skulle relanseres. Jeg måtte bare prøve den her i

MC-avisa. Som vanlig tok jeg kontakt med Per Almestrand og spurte om han hadde en. Men nei. Han hadde bare fått ett eneste eksemplar, og det var allerede bortbestilt. Men han mente at jeg kunne spørre deg. Og da gjør jeg det like gjerne her og nå: Er det mulig å få låne den, slik at vi får en reportasje i bladet?

– Ikke no' problem. Det er en morsom sykkel.

Supert! Tusen takk. Da har vi en avtale! Men det er ikke Daxen som er tema. Det er deg og ditt, nær sagt, lidenskapelige forhold til motorsykler.

– Lidenskapelig og lidenskapelig... Vi lillehamringer er ikke så lidenskapelige av oss, men for å si det som det er, må jeg nok innrømme at jeg er mer enn gjennomsnittlig opptatt av motorsykler. Det har jeg vært siden begynnelsen av 70-tallet. Motorsykkel, og da snakker jeg om motorsykkel i videste forstand, har alltid vært en viktig ingrediens i tilværelsen min.

Det har jeg skjønt. Du har en pen samling i garasjen. Du bytter sykler like ofte som vi andre skifter undertøy, du gir nytt liv til eldre og litt slitne tohjulinger, og du er en sentral figur i Lillehammer Motorsykkel klubb. Faktisk var du med og startet klubben. Ikke bare én, men to ganger. Ingen tvil om at du er over gjennomsnittlig opptatt av motorsykler...

– Hæ!?! Skifter du ikke underbukse mer enn to-tre ganger i året?? Akkurat der tror jeg deg ikke, for ellers hadde jeg kjent det på lukt. Men spøk til side: I '75 var jeg med å dra i gang klubben. Det var tydeligvis et behov, for vi fikk mange medlemmer. Men de fleste av oss var i tenårene. Etter hvert ble mange okkupert på annet hold. Det ble militærtjeneste, jobb og familie. Klubbgreia kokte liksom litt bort. Men jeg fortsatte selvsagt å kjøre, og utover på 1990-tallet tenkte jeg at det kanskje kunne være en idé å ta opp tråden igjen. Klubben ble etablert på nytt i '94. Behovet var tydeligvis der da også, for det var mange som meldte sin interesse og ble med. Og der er vi nå. Lillehammer Motorsykkel klubb er en stor og veletablert organisasjon.

Uten å skryte, er vi viden kjent for våre turaktiviteter. Vi kjører mye, og det er alltid mange som stiller opp. Vi har et sosialt miljø som jeg tror er unikt.

Det virker slik. Under tiden har jeg snakket med flere av medlemmene, og alle fremhever det sosiale. Det virker som dere trives i hverandres selskap. Men tilbake til deg, rettere sagt meg: Selvsagt skifter jeg underbukse mer enn et par ganger i året, men jeg uttrykte meg slik for å illustrere at du bytter sykkel ekstremt ofte. Din S 1000 XR var jo ikke gammel før den måtte vike plassen for en RS, men nå er den tilbake – etter tre-fire måneder! Er det blitt mange sykler gjennom årene?

– Ja, men ikke spør meg om hvor mange. Gjennom årene har det sikkert vært 50–60 innom garasjen, muligens enda flere. Noen har jeg kjørt mye. Andre har jeg knapt sittet på.

Men akkurat nå er det tydeligvis BMW som er greia. Selvsagt glemmer jeg ikke den nye

Rent personlig

Folk jeg liker:

– De som er ærlige og uhøytidlige.

Folk jeg ikke har sansen for:

– Selvhøytidlige mennesker som ikke tør å gi et ærlig svar.

Positivt trekk:

– Forhåpentligvis blir jeg oppfattet som blid og hjelpsom. Trår støttende til når det trengs.

Et mindre positivt trekk:

– Jeg kan ikke nekte for at jeg er litt utålmodig.

Er stolt av:

– Unga mine. De er selvgående – alle sammen!

Er ikke så stolt av:

– Jeg kan nok være litt rask til å bruke kjeften. Det lønner seg å telle til 10 før man begynner å gneldre, men akkurat der har jeg et problem. Er, som sagt, utålmodig...

Det beste som har hendt meg:

– Merete – uten tvil!

Det verste som har hendt meg:

– Jeg mista mor og svigerinne så alt for tidlig.

Det smarteste jeg har gjort:

– Jeg er i hvert fall happy for at jeg bygde meg stor garasje med furte-rom i andre høyda.

Det dummeste jeg har gjort:

– Jeg har gjort mye dumt. Uten å gå i detalj, må jeg likevel trekke fram det at vi kjøpte ny bolig før den gamle var solgt. Det begynner å bli lenge siden, men det ble en kostbar erfaring.

Arne Lien med egne ord:

– Jeg er nok mer enn gjennomsnittlig opptatt av motorsykler.

Arne Lien om 10 år:

– Håper at jeg fortsatt er til stede for barn og barnebarn. Håper også at helsa er av en art der jeg kan ha glede av både bil og motorsykler.

BLIKKFANG: Arne er godt gift med Merete. Noen korte sommermåneder driver hun en liten butikk i Espedal, der hun selger brukskunst og egenmalte bilder. Bilinteressert som hun er, lar hun Thunderbirden stå som blikkfang foran butikken. Motorsyklister stanser gjerne og slår av en prat.

Daxen, men førstevalget er BMW?

– Akkurat nå – ja. Jeg foretrekker BMW, men jeg er ikke fanatisk. Jeg kan godt kjøre japansk. Gjennom åra har det f.eks. vært flere Transalper og Africa Twins innom garasjen. Sabla fine sykler. Men for noen år siden gikk jeg altså i den tyske fella. Nå er det BMW som gjelder.

Hvorfor?

– Det er først og fremst sabla fine sykler som passer meg godt. Dessuten har vi en ypperlig BMW-forhandler i nærheten. Jeg er blitt veldig godt kjent med folk på MC-Huset Nydal. Jeg får ikke fullrost dem. De er en fryd å ha med og gjøre.

Det var tekstreklamen, men OK. Den er for-tjent. Du byttet altså inn en BMW-firer og kjøpte boxer. Men det gikk ikke lang tid før rekkefireren var tilbake i garasjen. Selv om begge er tyskere, er de svært forskjellige. Hva ligger ditt hjerte nærmest, rekkefirer eller boxer-twins?

– Jeg liker begge. Jeg trives med den lavfrekvente roen som boxerne formidler. Men boxerne har ikke den vitale spensten som rekkefirerne kan underholde med. De er forskjellige. Begge er morsomme og underholdende – hvert på sitt vis.

Det er de, men spør du meg, er boxermotorer i særklasse. Det skjønte jeg tidlig på 1980-tallet. Da spente jeg hele studielånet på en R 100 RS, altså BMWs boxermotorerte toppmodell på den tiden. Året etter kom tyskerne med sin første firer. Jeg hadde fått nytt studielån, og da ble det selvsagt en firesylindret K 100 RS. Det var statusgreia akkurat da, men for meg ble den en nedtur. Den klarte ikke å gi meg den samme avstressende kjøregleden. I valget mellom en hissig rekkefirer og en momentsterk boxer, er jeg ikke i tvil om hva jeg ville valgt. Boxer, sier jeg bare!

– Jeg er nok ikke helt der ennå, men med tiden kan jeg kanskje komme dit – jeg også. Bare jeg blir gammel nok...

Det kan du saktens si. Med tiden kommer du kanskje til fornuft – du også. Men du sa

«gammel nok»: Du begynner å bli godt voksen. Du er i en alder der mange har valgt å pensjonere seg, men ikke du?

– Ikke med det første i hvert fall. Jeg er ansatt i 60 % stilling som salgskonsulent hos Würth Norge. En jobb jeg trives veldig godt i. Dessuten hjelper jeg litt til i et bilutleiefirma. Jeg bringer og henter biler rundt omkring. Selvsagt blir jeg spurt om jeg ikke har tenkt å pensjonere meg, men jeg er ikke gammel nok ennå. Jeg har rett og slett ikke ro på meg til å legge vekk yrkeskarrieren. Jeg har sagt til Würth at jeg kommer til å holde på til jeg er 70 enten de vil eller ikke. Faktisk virker det ikke som de har noe i mot det.

Du har også ditt eget firma...

– Jeg hadde. Alien MC, som jeg selvsagt kalte selskapet, drev med import av brukte sykler. De var gjerne litt pjuskete, slik at de hadde behov for en skikkelig gjennomgang. Syklene ble hovedsakelig tatt inn fra Sverige og Tyskland. Jeg tok dem inn, ordnet papirene og satte dem i stand. Det var mye styr – ikke minst papirarbeid. Egentlig er det rart at jeg ikke fikk julekort og rødvin fra Skatteetaten. Det var ikke få avgiftskroner jeg puttet inn i Statskassa. Men det gildet er over. Nå pusler jeg litt med det – mest for moro skyld. Kall det gjerne en hobby. Jeg kjører sykler her til lands, fisker dem opp og selger dem. Jeg har akkurat vært på Gjøvik og hentet RT-en. Den er 20 år gammel, men den har bare gått 160.000. Med litt kjærlig pleie, har den et langt liv foran seg. Forhåpentlig vis blir det godt også.

Det skulle jeg tro. Den som går hen og kjører en 20 år gammel RT, er nok ikke helt blottet. Vedkommende vet hva det er og hvordan den funker. Hvor mye forventer du å få igjen?

– Tja, pluss/minus 30 – kanskje...

Da vet altså våre kjære lesere det. Med tiden kommer til å være en eldre RT til salgs på Lillehammer. At den er i god stand, er vel unødvendig å si. Den er jo blitt tatt hånd om av Alien. Men Arne: Gjennom årene har du vært borti flere merker, men Harley snakker du ikke om. Har du ikke sansen for amerikansk?

– Joda, så absolutt. Jeg har kjørt mye Harley, men jeg har aldri eid en selv. Jeg har vært i USA flere ganger. Både på vestkysten, langs HWY 1 og selvsagt Route 66. Der er det bare Harley som gjelder. Rettere sagt: Der borte er det helt feil å ikke kjøre amerikansk.

Er med på den. Skal man nyte motorsykellivet i USA, er ikke nytelsen fullkommen før skinka er plantet i en bred, amerikansk sadel. Men for deg, her i Europa akkurat nå, er det BMW som gjelder. Kjører du forresten mye?

– Tja, det blir vel 10–12 tusen i løpet av sesongen.

Sammen med klubbvenner da, skulle jeg tro...

– Vi kjører mye sammen, men jeg tar meg gjerne en tur helt alene. Det har sin sjarm, det også.

Enn kona, altså Merete. Deler hun din motorsykelinteresse?

– Hun har sansen for både motorsykler og biler. Før satt hun mye på, men det er det blitt slutt på. Nå er det Thunderbird for alle penga. Vi har en 2002-modell Convertible som hun virkelig koser seg med. Hun lar den være blikkfang i butikken som hun driver. I noen korte sommermåneder leier hun nemlig en nedlagt dagligvarebutikk i Espedal. Der selger hun selvmalte bilder og annen brukskunst. Om det er butikken eller T-birden som drar folk, vet jeg ikke, men det er mange som stikker innom. Faktisk er stedet blitt et populært samlingspunkt for motorsyklister også. De stopper der og slapper av med kaffe eller brus og nystekte vafler. Trivelig sted.

Det er det sikkert. Kunne vært ålreit og dra dit, men jeg rekker det vel neppe før sesongen er slutt. Forresten rekker vi ikke særlig mer her heller. Spalteplassen er så godt som slutt, og vi må runde av. Men helt på tampen, Arne: Det kunne vært moro å oppleve noen av turene deres, altså de som skjer i regi av klubben. Er dere så sosiale at dere lar en utenforstående slippe til og bli med?

– Tenker du på deg selv, eller eller «gud og hvermann»? Du skriver jo, og det kunne vært hyggelig med en aldri så liten turreportasje. Men turaktivitetene våre er forbeholdt klubbens medlemmer. Ikke det at vi ikke er sosiale overfor de som ikke tilhører klubben, men sånn er det bare. Men man trenger ikke være fra Lillehammer-distriktet for å bli med i klubben vår. Kjører man sykkel, liker turer og er sosial av seg, er man hjertelig velkommen!

FEM FAVORITTER:

Favorittmat: Min egen hjemmelagde Beef Bourguignon, med øl og god rødvin attåt.

Favorittlektyre: Camilla Lackberg og Stieg Larsson har skrevet mye god krim.

Favoritthobby: Restaurere småpjuskete motorsykler og gi den en verdig alderdom.

Favorittaktivitet: Ferie med Merete.

TV-favoritt: Nordiske krimserier.